

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากรที่มุ่งศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 7 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ มี นักศึกษารวมทั้งสิ้น 57,233 คน (รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวง มหาวิทยาลัย, 2530 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

กลุ่มตัวอย่าง

ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดโดยคำนวณ จากสูตร (อาร์ุง จันทวานิช 2522 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

$$n = \frac{P(1-P)}{\frac{e^2}{z^2 + \frac{P(1-P)}{N}}}$$

- เมื่อ
- n : จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 - p : อัตราส่วนของกลุ่มประชากรที่กำหนดจะลุ่ม
ในที่นี้ใช้ 20% ดังนั้นค่า $p = 0.20$
 - e : ค่าความผิดพลาดจากจำนวนตัวอย่าง ในที่นี้ใช้ 5%
ดังนั้นค่า $e = 0.05$
 - z : ค่าของพื้นที่ในโค้งปกติ (Normal curve)
ที่ระดับนัยสำคัญจุดใดจุดหนึ่ง ในที่นี้คือระดับนัยสำคัญ
0.05 ดังนั้นค่า z ในโค้งปกติ = 1.96
 - N : จำนวนประชากรในที่นี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 57,233 คน

เมื่อแทนค่าในสูตรจะคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้ 244.87 ดังนั้นจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง
ขนาด 250 คน

วิธีการเลือกตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างใช้วิธีแบบช่วงชั้น (Stratified Sampling) และวิธีการสุ่มแบบ
ง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งคณะที่มีอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์โดยตรงมี 14 คณะ กลุ่มที่ผลิตสินค้าและบริการมี 21 คณะ และกลุ่มเน้นหนักวิชาการมี 27 คณะ

2. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเลือกคณะที่เป็นตัวแทนในแต่ละกลุ่ม โดยทำการจับสลากมา 10 คณะ

กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์โดยตรง 2 คณะ คือ

คณะทันตแพทยศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

กลุ่มที่ผลิตสินค้าและบริการ 3 คณะ คือ

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะอุตสาหกรรมเกษตร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มที่เน้นหนักวิชาการ 5 คณะ คือ

คณะโบราณคดี

มหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะรัฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

คณะเศรษฐศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะประมง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เหตุที่เลือกคณะทั้งหมดจำนวน 10 คณะ จากจำนวนทั้งหมด เนื่องจากเห็นว่าจำนวนดังกล่าว เป็นสัดส่วนที่มากพอจะเป็นตัวแทนของคณะใน 3 กลุ่มหลักสุตรได้

3. เลือกตัวอย่างจากทั้ง 3 กลุ่มหลักสูตรตามจำนวนนักศึกษาที่มีอยู่จริงในแต่ละกลุ่มหลักสูตร และแต่ละคณะที่เลือกมา เป็นตัวแทน

จากขนาดตัวอย่างที่กำหนดไว้ 250 คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนของนักศึกษา 3 กลุ่มหลักสูตร กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์โดยตรง : กลุ่มที่ผลิตสินค้าและบริการ : กลุ่มเน้นหนักวิชาการ เป็น 16699:20264:20172 หรือ 1:1.2:1.2 และเมื่อคิดเทียบเป็นจำนวนตัวอย่างแล้วจะได้ดังนี้

กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์โดยตรง	73 คน
กลุ่มที่ผลิตสินค้าและบริการ	89 คน
กลุ่มที่ เน้นหนักวิชาการ	88 คน

จากนั้น เลือกตัวอย่างจากแต่ละคณะที่เป็นตัวแทนของกลุ่ม ตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่มีอยู่ในแต่ละคณะ

คณะทันตแพทยศาสตร์	33 คน	}	รวม 73 คน
คณะพยาบาลศาสตร์	40 คน		
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	60 คน	}	รวม 89 คน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน	19 คน		
คณะอุตสาหกรรม เกษตร	10 คน		
คณะโบราณคดี	9 คน	}	รวม 88 คน
คณะรัฐศาสตร์	20 คน		
คณะวิทยาศาสตร์	42 คน		
คณะเศรษฐศาสตร์	10 คน		
คณะประมง	7 คน		

ตัวแปรในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ซึ่งแบ่งออกเป็น

- แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด
- แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด
- แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย

ตัวแปรตาม คือ การเปิดรับสื่อมวลชนของนักศึกษา ได้แก่

- ปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชน
- ประเภทเนื้อหาหรือรายการที่เปิดรับจากสื่อ

สมมติฐานข้อที่ 2

ตัวแปรอิสระ คือ การเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่

- ปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชน
- ประเภทเนื้อหาหรือรายการที่เปิดรับจากสื่อ

ตัวแปรตาม คือ ทักษะติดต่อสถานภาพสตรี

สมมติฐานข้อที่ 3

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ซึ่งแบ่งออกเป็น

- แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด
- แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด
- แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย

ตัวแปรตาม คือ ทักษะติดต่อสถานภาพสตรี

สมมติฐานข้อที่ 4

ตัวแปรอิสระ คือ เพศ

ตัวแปรตาม คือ การเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่

- ปริมาณการ เปิดรับสื่อมวลชน
- ประเภท เนื้อหาหรือรายการที่ เปิดรับจากสื่อ

สมมติฐานข้อที่ 5

ตัวแปรอิสระ คือ เพศ

ตัวแปรตาม คือ ทักษะติดต่อสถานภาพสตรี

สมมติฐานข้อที่ 6

ตัวแปรอิสระ คือ หลักสูตรซึ่งแบ่งคณะที่มีมืออยู่ในสถาบันอุดมศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์โดยตรง
- กลุ่มที่ผลิตสินค้าและบริการ
- กลุ่มที่ เน้นหนักวิชาการ

ตัวแปรตาม คือ การเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่

- ปริมาณการ เปิดรับสื่อมวลชน
- ประเภท เนื้อหาหรือรายการที่ เปิดรับจากสื่อ

สมมติฐานข้อที่ 7

ตัวแปรอิสระ คือ หลักสูตร ได้แก่

- กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์โดยตรง
- กลุ่มที่ผลิตสินค้าและบริการ
- กลุ่มที่ เน้นหนักวิชาการ

ตัวแปรตาม คือ ทักษะติดต่อสถานภาพสตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยที่ศึกษาในเรื่องใกล้ เคียงกัน

ส่วนที่เกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ดัดแปลงมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในรายงานการวิจัย เรื่องรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว และการเปิดรับสื่อมวลชนของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร ของพัชนี เขยจรรยา และประทุม ฤกษ์กลาง

★ ส่วนที่เกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชน ดัดแปลงมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในรายงานการวิจัย เรื่องสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของกรุงเทพมหานคร ของเทียนฉาย กิระนันท์ และคณะ และรายงานการวิจัย เรื่องรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวของ พัทณี เขยจรรยา และประทุม ฤกษ์กลาง

ส่วนที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อสถานภาพสตรีนั้น ดัดแปลงมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เรื่องทัศนคติต่อสถานภาพสตรีในสังคม เมืองของประสิทธิ์ ปุษยไพบูลย์

ดังนั้น แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง เพศของผู้ตอบคณะและสถาบันที่ศึกษา ประกอบด้วยคำถาม 2 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวตามแนวความคิดของ แคนเทอร์ และเลอร์ เป็นข้อความที่มีลักษณะเป็น Interval scale มี 20 ข้อความ

- ข้อความที่ 1-7 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปิด
 ข้อความที่ 8-13 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเปิด
 ข้อความที่ 14-20 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามที่ใช้วัดความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภท ระยะเวลาที่ใช้ในการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละครั้ง และประเภทของเนื้อหาหรือรายการที่เปิดรับจากสื่อแต่ละประเภทย่อย ๆ คำถาม 2 ข้อแรกเป็น Rating scale แบบ Interval scale ส่วนคำถามข้อ 3-4 เป็นแบบให้เลือกคำตอบว่าเปิดรับหรือไม่ได้เปิดรับรายการแต่ละประเภทจากสื่อต่าง ๆ ส่วนนี้ประกอบด้วยคำถาม 4 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นข้อความที่ใช้วัดทัศนคติต่อสถานภาพสตรี ประกอบด้วยข้อความ 26 ข้อ ความ มีลักษณะเป็น Rating scale โดยแบ่งข้อความเป็นข้อความเชิงบวก (Positive) 13 ข้อ และข้อความเชิงลบ (Negative) 13 ข้อ

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ แล้วนำไปทดสอบ (Tryout) กับกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสม โดยนำมาหาค่าความเชื่อมั่นตามแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Cronbach Coefficient) ได้ผลดังต่อไปนี้

รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปิด	ได้ค่าความเชื่อมั่น .79
รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเปิด	ได้ค่าความเชื่อมั่น .70
รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย	ได้ค่าความเชื่อมั่น .84
ทัศนคติต่อสถานภาพสตรี	ได้ค่าความเชื่อมั่น .78

สำหรับส่วนอื่น ๆ ผู้วิจัยได้ปรับคำถามและข้อความให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลและกรรมวิธีทางข้อมูล

ผู้วิจัยทำการ เก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากนักศึกษาตามคณะและสถาบันที่กำหนด เป็นกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยแต่ละคณะจะเก็บข้อมูลสำรองไว้ 3 ชุด เมื่อเก็บข้อมูลได้หมดแล้ว ก็นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถาม แยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป แล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสข้อมูล เพื่อนำไปถ่ายข้อมูลลงบนเทปคอมพิวเตอร์ และป้อนข้อมูลคำสั่งลงไป Terminal ของเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ music เพื่อใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX ในการประมวลผลข้อมูลและทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์

การให้คะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในการวัดค่าตัวแปรที่ต้องการ เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ นั้น จะถือความหมายในค่าจำกัดความ เป็นเกณฑ์ดังนี้

รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว

เป็นแบบการสื่อสารภายในครอบครัวตามแนวความคิดของแคนเทอร์ และ เลร์ ประกอบด้วยข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปิด 7 ข้อความ รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเปิด 6 ข้อความ และรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย 7 ข้อความ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อความ มีการให้คะแนนเป็นช่วง ๆ แต่ละช่วงเท่า ๆ กัน (Interval scale) โดยกำหนดคะแนนในคำตอบแต่ละข้อดังนี้

<u>คำตอบ</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
บ่อยครั้งมาก	4
บ่อยครั้ง	3
นาน ๆ ครั้ง	2
ไม่เคยเลย	1

แล้วนำคะแนนที่ได้มารวมกันเป็นส่วน ๆ แต่ละส่วนแบ่งคะแนนเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้มัธยฐาน (Median) แบ่ง

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนข้อ 1-7 สูง แสดงว่าครอบครัวมีแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิดระดับสูง

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนข้อ 8-13 สูง แสดงว่าครอบครัวมีแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดระดับสูง

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนข้อ 14-20 สูง แสดงว่าครอบครัวมีแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยระดับสูง

การเปิดรับสื่อมวลชน

วัดจากปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ซึ่งได้มาจากความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อแต่ละประเภทใน 1 สัปดาห์ กับระยะเวลาที่ใช้ในการเปิดรับสื่อแต่ละครั้งและ เนื้อหาที่เปิดรับ

การกำหนดคะแนนการวัดความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อแต่ละประเภทมีดังนี้

<u>ความบ่อยครั้ง</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
ไม่เปิดรับเลย	0
เปิดรับ 1-2 วัน/สัปดาห์	1
เปิดรับ 3-4 วัน/สัปดาห์	2
เปิดรับ 5-7 วัน/สัปดาห์	3

การกำหนดคะแนนการวัดเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการ เปิดรับสื่อแต่ละครั้งมีดังนี้

<u>ระยะเวลา</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
ต่ำกว่า 30 นาที	1
31 นาที - 1 ชั่วโมง	2
มากกว่า 1 ชั่วโมง - 3 ชั่วโมง	3
มากกว่า 3 ชั่วโมง	4

แล้วนำคะแนนความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภทใน 1 สัปดาห์มาคูณกับคะแนนระยะเวลาที่ใช้ในการ เปิดรับสื่อแต่ละประเภทในแต่ละครั้ง และจัดแบ่งคะแนนรวมออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เปิดรับสื่อมวลชนมาก เปิดรับสื่อมวลชนปานกลางและเปิดรับสื่อมวลชนน้อย โดยแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 3 ช่วง ช่วงละเท่า ๆ กัน

ส่วนคำถามเกี่ยวกับประเภทของรายการหรือเนื้อหาที่เปิดรับจากสื่อแต่ละประเภทน้อยหรือนั้น ถ้าตอบว่าเปิดรับรายการหรือเนื้อหาประเภทใดก็ตามจะได้ 1 คะแนน และถ้าไม่เปิดรับจะได้ 0 คะแนน แล้วจัดกลุ่มประเภทเนื้อหาหรือรายการที่เปิดรับจากสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุและโทรทัศน์เป็น 3 กลุ่ม คือ ประเภทข่าว ประเภทเกร็ดความรู้ และประเภทบันเทิง ส่วนประเภทของภาพยนตร์จะจัดเป็น 3 กลุ่มเช่นกัน ได้แก่ ประเภทตื่นเต้น ประเภทโรแมนติค และประเภทแทรกเกร็ดความรู้

ประเภทเนื้อหาหรือรายการที่เปิดรับจากสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และโทรทัศน์

- ประเภทข่าว ได้แก่ ข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ และวิเคราะห์ข่าว
- ประเภทเกร็ดความรู้ ได้แก่ การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมประเพณี เกษตรกรรม ธุรกิจและอุตสาหกรรม อาหารการกินและสุขภาพอนามัย

- ประเภทบันเทิง ได้แก่ สตรีและเด็ก, แฟชั่น ความเคลื่อนไหวของกิจการและบุคคลในวงสังคม การเลี้ยงโชค, พยากรณ์โชคชะตา กีฬา เกมสลับสมอง บันเทิง (นวนิยายละคร เป็นต้น)

ประเภทภาพยนตร์ที่เปิดรับ

- ประเภทโรแมนติค ได้แก่ รักหวานซึ้ง ชีวิตโศก คลก เพลง การ์ตูน
- ประเภทตื่นเต้น ได้แก่ ผจญภัยโลดโผน หวาดเสียว สยองขวัญ อาชญากรรมสืบสวนสอบสวน
- ประเภทเกร็ดความรู้ ได้แก่ สงครามประวัติศาสตร์ สารคดี ประวัติบุคคลสำคัญ

ทัศนคติต่อสถานภาพสตรี

ข้อความที่ใช้วัดทัศนคติมีทั้งหมด 26 ข้อความ เป็นข้อความเชิงบวก 13 ข้อความ คือ ข้อความที่ 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25 ส่วนที่เหลือเป็นข้อความเชิงลบจำนวน 13 ข้อความ เช่นกัน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความเชิงบวก

<u>ระดับทัศนคติ</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ข้อความ เชิงลบ

<u>ระดับทัศนคติ</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

แล้วนำคะแนนที่ได้จากแต่ละข้อมารวมกัน เป็นคะแนนทัศนคติต่อสถานภาพสตรี และจัดแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ช่วง ช่วงละเท่า ๆ กัน โดยจัดแบ่งเป็นทัศนคติในทางลบ ทัศนคติเป็นกลาง และทัศนคติในทางบวก

สถิติวิเคราะห์ในการวิจัยสมมติฐานข้อที่ 1

ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชน และระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับประเภทเนื้อหาที่เปิดรับจากสื่อ

สมมติฐานข้อที่ 2

ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อสถานภาพสตรี และระหว่างประเภทเนื้อหาที่เปิดรับจากสื่อกับทัศนคติต่อสถานภาพสตรี

สมมติฐานข้อที่ 3

ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับทัศนคติต่อสถานภาพสตรี

สมมติฐานข้อที่ 4

ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มแบบที เทสต์ (T-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาชายกับกลุ่มนักศึกษาหญิงในด้านปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชน และประเภทเนื้อหาที่เปิดรับจากสื่อมวลชน

สมมติฐานข้อที่ 5

ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มแบบที เทสต์ (T-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในด้านทัศนคติต่อสถานภาพสตรี

สมมติฐานข้อที่ 6

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Anova) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์โดยตรง กลุ่มที่มุ่งผลิตสินค้าและให้บริการและกลุ่มที่เน้นหนักวิชาการในด้านปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชน และประเภทเนื้อหาที่เปิดรับจากสื่อ แล้วทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

สมมติฐานข้อที่ 7

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Anova) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์โดยตรง กลุ่มที่มุ่งผลิตสินค้าและให้บริการและกลุ่มที่เน้นหนักวิชาการในด้านทัศนคติต่อสถานภาพสตรี และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

นอกจากนี้ ก็มีการใช้คำร้อยละในการอธิบายลักษณะต่าง ๆ ของตัวแปรรูปแบบการ
สื่อสารภายในครอบครัว การเปิดรับสื่อสารมวลชนทัศนคติต่อสถานภาพสตรีและข้อมูลอื่น ๆ